

יום סף זמדי ורחל

1624

נערך ויוצא לאור ע"י "זמדי דרס" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מרחשון התשע"ז

בת שלום

שבת ט"ז אלול ה'תשפ"ו
פרשה: כי תבא
הפטרה: קומי אורי



הדלקת נרות - 18:50
צאת השבת - 19:40
ר"ת: 20:29

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:41

כי תבא	נעים-ויל
עמוד השחר: 4:43	4:55
זמן טלית: 4:50	5:02
זריחה: 6:11	6:20
חצות: 12:45	12:41
מנחה גדולה: 13:18	13:13
שקיעה: 19:19	19:01

הנהגות מרן

אם הש"צ מאריך בניגון כמו בחגים או בימים נוראים יכולים הכותנים להוריד את ידיהם בין תיבה לתיבה. מנהגו שגם כהן פנוי נושא כפיו, וכדעת מרן השולחן ערוך שקיבלו הוראותיו, כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים ושכך פשט המנהג בארץ ישראל.

העלון לרפואת
מנשה בן דוד וברוריה
מרת אחותי זינה בת רחל
ולע"נ תמי' שלום בר שמוחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"ביום אשר תעברו את הירדן"

בני ישראל נצטוו, שביום כניסתם לארץ ישראל יכתבו את התורה על אבנים גדולות, ויבנו לה' מזבח עליו יקריבו עולות ושלמים – "למען אשר תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקך נותן לך". ושאל רבינו אברהם אבן עזרא ז"ל: "למען אשר תבוא" – והלא כבר באו, כבר נכנסו לארץ. הרי הם נצטוו להקים את האבנים רק לאחר שיעברו את הירדן?

ותירץ תירוצו, שמאיר את עינינו, ושייך גם אלינו. נכון הדבר, שהם עברו את הירדן, אבל הכניסה לארץ עדיין אינה מבטיחה את כיבושה, את מיגור האויבים, את ההשתלטות עליה וההתיישבות בה, את ההשתרשות והעצמאות, ארבע עשרה שנים נדרשו לבני הדור ההוא – וכמה שנים נדרשו לנו, ועדיין לא באנו אל המנוחה, גם אם חושבים שבאנו אל הנחלה.

או מה עושים? מה צריכים אנו, למשל, לעשות, כדי לנחול באמת את הארץ, ליזכות לשבת "איש תחת גפנו ותחת תאנתו", להגיע ליום בו "תשקוט הארץ ארבעים שנה"? הבה נראה מה הם נצטוו לעשות, כדי ליזכות בסיוע ממרום להשתרשות בארץ. על שני דברים נצטוו: לכתוב את התורה על האבנים, באר היטב, ולהקריב שלמי תודה. שני דברים, מפרש האבן עזרא: להודות להקב"ה על ההתחלה המבטיחה, ולהצהיר קבל עם ועדה, בפני כל האומות, על תורתנו ומצוותיה ועל מחויבותינו לקיימה.

הבה נלך בדרכי אבותינו, נודה לאלוקינו על חסדו אשר הפליא עמנו עד כה, נקבל על עצמנו לשמור את מצוותיו, ונזכה לנחול את כל הארץ מתוך רוב שלום ושלווה.

"האנחה שפטה בלב ים" ה'

ספרו לר"ח

אחר פנה הסולטן אל רבי שמואל וביקש לדעת מי הוא ואיך הגיע לעירו. רבי שמואל פתח וסיפר את סיפורו, כיצד יצא ביום שישי בבוקר מנמל יפו, וכיצד קידש על היין בליל שבת בקושטא הבירה, בשליחותם של חכמי ירושלים.

הוא כבר ביקש לספר על סיבת ביאתו, כאשר על שפתיים של השרים נמתח חיוך לעגני. וכי כיצד יתכן הדבר. להפליג מיפו ולהגיע לקושטא בו ביום?

אולם בדיוק אז נכנס פנימה משרתו של הסולטן. "אדוני הסולטן", שח בבהילות, "מחוץ לארמון עומד רב החובל של הספינה שהביאה את החכם, ומבקש להיכנס פנימה ולנשק את רגליו. הוא מחפש אחריו כבר מיום שישי, על מנת לבקש את סליחתו על אשר זלזל בדבריו, והוא מוכן להעיד כי החכם הירושלמי החיש את הספינה כעל כנפי נשרים, מנמל יפו לקושטא, בו ביום".

"הכנס אותו" הורה הסולטן. ואכן, רב החובל צעד פנימה, נפל אפיים ארצה וסיפר בבכי את הנס שאירע לו בלב ים.

"מהי בקשתך, איש אלוקים?" שאל הסולטן ברגש. "מה הביאך לקושטא הבירה?"

"לא על עצמי באתי לבקש ולהתחנן, אדוני הסולטן" נענה רבי שמואל וגרונו נשנק בבכי, "כי אם על עמי ועל נחלתו. יהודי ירושלים נמכרו בידי נוגשים אכזרים. הפחה של ירושלים איננו מתיר להם לבנות בתים ולהקים בתי כנסיות ובתי מדרשות ואפילו את מי הבארות הוא מצוה למכור להם ביוקר רב. ואם לא די בכך, הרי שהוא מטיל על יהודי עירו מיסים כבדים, שונים ומשונים, היוקר מאמיר, הרעב משתולל, ואין חונן ומרחם".

"ככה?" התרתח הסולטן. "ובכן, מהיום הזה, בהורמנא דמלכא, יהיה מותר ליהודים לבנות בתים, בתי כנסיות ובתי מדרשות, בירושלים באין מפריע, ויתירה מזאת, פטורים הם מכל מס למשך שבע השנים הבאות".

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישרם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א – ה פלא... 052-5079555

לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 18 ש"ח.

כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 12 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

הפסח

הלכות הטמנה

ההלכות מספר "הלכה ברורה" הרשל"צ

הרה"ג דוד יוסף שליט"א

הטמנה מערב שבת לצורך מוצאי שבת

ומכל מקום אף למנהג הספרדים אין להקל בזה אלא כשטמנים בדבר שאינו מוסיף הבל, אבל אסור להטמין בדבר המוסיף הבל מערב יום הכפורים לצורך מוצאי יום הכפורים, כשם שאסור לעשות כן בערב שבת לצורך שבת. והוא הדין שאסור להטמין בדבר המוסיף הבל מערב שבת לצורך מוצאי שבת.

ולענין הטמנה בדבר שאינו מוסיף הבל מערב שבת לצורך מוצאי שבת, למנהג הספרדים ועדות המזרח יש להקל בזה, ואף למנהג האשכנזים הרוצה להקל בזה יש לו על מה שיסמוך.

הטמנה מערב שבת בבוקר

ד. באיסור הטמנה מערב שבת בדבר המוסיף הבל, אין לחלק בין כשבא להטמין סמוך לכניסת השבת, לבין כשבא להטמין ביום ששי בבוקר, וכל שנשאר המאכל מוטמן עד אחר כניסת השבת יש לאסור לעשות כן.

הסרת הטמנה שנעשית באיסור

ה. מי שהטמין תבשיל ביום ששי בדבר המוסיף הבל, חייב להסיר ההטמנה קודם שקיעת החמה, ואם לא הסיר ההטמנה קודם שקיעת החמה, חייב להסירה בליל שבת מיד כשנודע לו שעשה איסור במעשה ההטמנה, וכל שכן אם הטמין את התבשיל בשבת עצמה בדבר המוסיף הבל, שחייב להסיר ההטמנה מיד כשנודע לו שאסור לעשות כן. אבל אם הטמין תבשיל בשבת בדבר שאינו מוסיף הבל, אף על פי שעשה איסור במעשה ההטמנה, מכל מקום בדיעבד אינו צריך להסיר ההטמנה בשבת.

דיני תבשיל שנעשה בו איסור הטמנה

ו. אם עבר והטמין במזיד דבר מאכל מערב שבת בדבר המוסיף הבל, אם בשעת ההטמנה היה התבשיל צונן, ונתחמם מחמת ההטמנה, אסור לאוכלו בשבת. וכן אם נשתבח התבשיל מחמת ההטמנה, אפילו אם בשעת ההטמנה היה התבשיל חם ומבושל כבר כל צרכו, אסור לאוכלו בשבת, שהרי נהנה מהאיסור בשבת. אבל אם היה התבשיל חם בשעה שהטמינו, ומחמת ההטמנה רק נשאר בחמימותו, וגם לא נשתבח כלל מחמת ההטמנה, וכל שכן אם מחמת ההטמנה נעשה מצטמק ורע לו, יש להקל לאוכלו בשבת, שהרי לא נהנה מהאיסור שעשה.

וזהו שנאמר כאן: "ונתנך ה' עליון על כל גויי הארץ". ובמה זה יתבטא? "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" אף אם לא תבקשן.

אין עלינו אלא להיות ראויים לברכות.

"תזות אשר לא עבדת את ה' אלוך בנעמה"

כתב בעל ספר "חרדים" זצ"ל בהקדמתו, שרבינו האר"י הקדוש זצ"ל גילה לאיש סודו, כי כל מה שהשיג בחכמת הניסתר, ומה שנפתחו לו שערי רוח הקודש – הכל היה בשכר שהיה שמח בעשיית כל מצוה שמחה גדולה לאין שיעור, "מרוב כל", יותר מכל מיני תענוג ואושר הקיימים בעולם.

"ויצי משה את העם ביום ההוא לאמר"

כתב גאון עוזינו מרן החיד"א זצ"ל: "משה את העם ביום ההוא" – ראשי תיבות "מאזהבה". רמז להם, שאם יהיו אזהבים זה את זה, יבואו עליהם כל הברכות וינצלו מהקללות. וזהו שאמרו שחורבן בית שני הגיע על שנאת חנם. "חנם" בגימטריה צ"ח, כמנין הקללות שבמשנה תורה. והתיקון לזה, להרבות באהבת ישראל, ואז נבורך בכל הברכות, ויגאל לנצח.

"ושמרתם את דברי הברית הזאת, למען תשכילו את כל אשר תעשו"

פירש הרב "צור המור" זצ"ל: למרות שיעקר תכלית שמירת התורה והמצוות היא להנחיל אותנו את העולם הבא, האושר הרוחני הנצחי שאין ערוך לו, הרי השומרים מובטח לו גם שיצליח בכל אשר יעשה בעולם הזה, והריהו נוחל את שני העולמות. וזהו שאמרו רבותינו: אמר רבי יהושע בן לוי, דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים, שכל העוסק בתורה – נכסיו מצליחים.

כתוב בתורה: "ושמרתם את דברי הברית הזאת, למען תשכילו את כל אשר תעשו". שנוי בנביאים: "לא ימוש ספר התורה הזה מפריך, כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל". משולש בכתובים: "כי אם בתורת ה' חפצו... וכל אשר יעשה יצליח".

"והיה כי תבואו אל הארץ אשר ה' אלוך נתן לך נחלה" שאל הרב "מאורי אור" זצ"ל: "נותן לך" – משמע מתנה, ואילו "נחלה" משמעותה ירושה. הכיצד יובנו שני המקראות כאחד? ותיירץ: ארץ ישראל היא מתנה, אבל הלכה היא שמתנה חוזרת ביוכל, מה שאין כן ארץ ישראל היא מתנה עולמית – כנחלה שאין לה הפסק.

"והלכת אל המקום אשר יבחר ה' "

מהו "והלכת", מדוע לא כתוב "ובאת אל המקום"? אלא, אמר הרב "תורת חכם" זצ"ל, מכאן שעצם ההליכה לבית המקדש היא בגדר מצוה, כמו שאמרו בגמרא שיש שכר פסיעות להליכה לבית כנסת מרוחק. וכן מצינו שאגריפס המלך היה נוטל את הסל על כתיפו ועולה עימו לבית המקדש.

"ויציאו ה' ממצרים ביד חזקה"

חז"ל פירשו בספרי, ואנו אומרים זאת בהגדה של פסח, "ביד חזקה – זו הדבר". ויש להבין, מדוע – מכל עשרת המכות – הדבר הוא היד החזקה?

ופירש רבינו שלמה הלוי אלקבץ זצ"ל בספרו "ברית הלוי", שעד למכת הדבר לא הקשה הקב"ה את ידו על לב פרעה, ופרעה עצמו היה האשם באסונות שניתכו עליו ועל עמו, בהקשתו את ליבו.

אבל החל ממכת הדבר גרמו עוונותיו לכך שהקב"ה אימץ את לבבו כדי להנחית עליו את כל המכות, ולכן החל ממכת דבר ראה את היד החזקה של הקב"ה שהיכתה בו.

"ונתנך ה' עליון על כל גויי הארץ"

פירש רבינו חיים הכהן זצ"ל מארם צובא: במה יתנך ה' עליון על כל גויי הארץ? במה שכתוב בהמשך הדברים: "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך".

וביאר את דבריו: בתפילת שלמה נאמר, שאם יבוא גוי להתפלל בבית המקדש, "ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי". אבל אצל עם ישראל אמר שלמה: "ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו". כלומר: הגוי צריך לבקש. אבל ליהודי, אם מגיע – יקבל בלא לבקש.

הפסח

"יפתח ה' לך"

אמר רב חסדא: מיום שחרב בית המקדש לא ירדו גשמים מאוצר טוב, שנאמר: "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב". בזמן שישראל שרויים בארצם אין גשמים יורדים מאוצר טוב. אמר רבי יוחנן: מטר – בשביל יחיד, שנאמר "לתת מטר ארצך בעתו". פרנסה – בשביל רבים, שנאמר "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים".

גדולה היא ירידת גשמים ששקולה כתחיית המתים, שכתוב "ויבא כגשם לנו" וכתוב אחריו – "וחיינו מיומים".

לפיכך קבעה כתחיית המתים.